

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคเบาหวาน ในกลุ่มเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน

เขมารตี มาสิงบุญ*

สายฝน ม่วงคุ้ม**

สุวรรณดี มหาภายนันท์**

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อหาความสัมพันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรม การป้องกันการเกิดโรคเบาหวาน และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกับพฤติกรรมการ ป้องกันการเกิดโรคเบาหวานในกลุ่มเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน เขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 227 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปและข้อมูลสุขภาพ แบบประเมินการรับรู้ความเสี่ยงต่อการเป็น โรคเบาหวาน แบบประเมินการรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ แบบประเมิน พฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคเบาหวาน และแบบประเมินความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาครอนบาค เท่ากับ .65, .87, .65 และ .83 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย และสถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้อยละของค่าเฉลี่ยการรับรู้ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวานค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ 57.28 มีร้อยละค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการป้องกันการเป็นเบาหวานโดยรวมคิดเป็นร้อยละ 60 โดยมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านการรับประทานอาหารเพียงร้อยละ 50 และคะแนนพฤติกรรมด้านการออกกำลังกายร้อยละ 76.2 ปัจจัยการรับรู้ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .152, p < .05$) ดังนั้น บุคลากร สาธารณสุขควรได้มีการส่งเสริมให้กลุ่มเสี่ยงต่อการเป็นเบาหวานได้รับรู้ถึงความเสี่ยงของตนเองต่อการเป็น โรคเบาหวาน เพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมการป้องกันการเป็นโรคเบาหวานอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ: การรับรู้ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเบาหวาน; พฤติกรรมป้องกันการเกิดโรคเบาหวาน; กลุ่มเสี่ยงต่อ การเป็นโรคเบาหวาน

* คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, e-mail : khemarad@hotmail.com

** คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา